

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

WE ZIJN ER BIJNA...

Een blijspel in twee bedrijven

door

Niels Robbens

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2017
Nr.3413

PERSONAGES

(3 dames – 6 heren)

WAGEN 1 : Rijden naar de dochter en haar lief:

MAGDA, vrouw van Marc, babbelziek, verzint haar eigen roddels, overcompenseert haar onzekerheid:

MARC, man van Magda, op het eerste gezicht een man van weinig woorden; wordt overschaduwed door Magda, maar hij is eigenlijk haar grote steun:

WAGEN 2 : Gaan op reis naar Spanje:

PAUL, vader van het gezin, principieel, heeft graag alles op voorhand geregeld:

SASKIA, moeder van het gezin:

THOMAS, zoon van het gezin (12 jaar), duiveltje in een doosje:

EVA, dochter van het gezin (18 jaar), zit nog in een late pubertijd:

WAGEN 3 : Gaan naar een voetbalwedstrijd:

JOOST, Jos voor de vrienden, fervente AA-Gent-supporter, op het randje van hooligan:

KENNY, AA-Gent-supporter, echte hooligan:

GERT, vriend van Joost. Kent niet veel van voetbal, gaat mee om het eens mee te maken:

DECOR

EERSTE DEEL : De scène bestaat uit een abstracte voorstelling van 3 wagens naast elkaar. De zittingen worden voorgesteld door zwarte blokken waar de acteurs op zitten. Het blok voor de achterbank wordt iets hoger geplaatst voor de zichtbaarheid van het publiek. Verder zijn er bij elke wagen attributen aanwezig die nodig zijn voor het spel (bijvoorbeeld: een stuur, venster, autoradio,...)

TWEEDE DEEL : We zien over de breedte van de scène een vangrail staan. Deel 2 speelt zich af op de berm naast de snelweg. De snelweg ligt dus zogezegd achter de vangrail. Achter de vangrail kunnen eventueel de wagens geplaatst worden (op de pechstrook).

KORTE INHOUD

Drie wagens rijden op dezelfde snelweg elk naar hun bestemming. Een gezin vertrekt op reis naar Spanje, drie voetbalfanaten gaan kijken naar dé match van het jaar en een gepensioneerd koppel gaat voor het eerst hun schoonzoon ontmoeten. Een onverwachte file gooit echter roet in het eten. Wanneer de file niet opgelost geraakt en de tegenslagen hen parten spelen, geraken de gemoederen verhit. Zullen ze hun bestemming nog bereiken? En willen ze er wel nog geraken...

EERSTE DEEL

1. Het Vertrek

(Er wordt een filmpje vertoond waarin te zien is hoe de 3 wagens vertrekken.)

- 1) Kenny vertrekt met wagen 3.
- 2) Het gezin steekt de koffers in wagen 2, stapt in en vertrekt.
- 3) Kenny komt aan bij het huis van Joost, Joost stapt in.
- 4) Magda en Marc stappen in wagen 1 en vertrekken.
- 5) Joost komt aan bij het huis van Gert, Gert stapt in.

2. WAGEN 1: De voordeur

MAGDA : Ge hebt de voordeur toch goed afgesloten, he?

MARC : Jaja.

MAGDA : Het slot 2 keer omgedraaid?

MARC : *(aarzelend)* Ja.

MAGDA : En die stok? Ligt die aan ons schuifraam? Want ik heb dat gisteren nog opengedaan om ons terras te vegen.

MARC : ‘k Denk het wel.

MAGDA : Ge denkt het? Ge zijt dus niet zeker?

MARC : *(denkt even na)* Nee, maar ik denk wel dat hij daar ligt.

MAGDA : Zijt ge zeker?

MARC : Ik denk het.

MAGDA : ‘k Ben toch benieuwd. Zou die Carlos goed kunnen koken? Ja, waarschijnlijk wel, hé. Anders zou hij ons niet gevraagd hebben om te komen eten. Of zou ons An hem dat opgestookt hebben? Ze zou wel durven, hé. Om hem direct nen goeie indruk te laten maken. Wat denkt gij?

(Marc doet teken dat hij het niet weet)

Nee? Ja 't kan wel, hé, dat hij daar zelf op gekomen is. Maar ja, uiteindelijk doet dat er niet toe. Als ze maar overeenkomen. *(neemt de uitnodiging en bekijkt ze nog eens goed)* 't Is wel iemand die zijne wereld kent. *(leest voor)* "Aan Magda en Marc" Een persoonlijke uitnodiging, dat komt ge tegenwoordig niet veel meer tegen. Met al die e-mails en sms'en is het toch schoon dat hij de moeite doet om nog een papieren uitnodiging te maken, hé?

(Marc knikt)

Of zou hij niet met de computer kunnen werken? Maar ja, dan zou ons An dat wel gestuurd hebben. Ik vind het toch spannend, ze. Gij niet?

MARC : Jaja.

3. WAGEN 2: Hoe lang nog?

THOMAS : Mama, hoe lang is het eigenlijk rijden naar Spanje?

PAUL : Heel lang.

THOMAS : Ja, maar HOE lang?

PAUL : Ewel, ik zeg het toch, HEEL lang.

SASKIA : Allez schat. *(draait zich naar de kinderen)* Morgenmiddag komen we aan en als we geluk hebben, liggen jullie morgennamiddag al aan het zwembad.

PAUL : *(tegen Saskia)* We moeten eerst nog wel onze koffers uitpakken, hé.

SASKIA : Dat zal toch zo lang niet duren?

PAUL : *(al lachend)* Bij mij niet, nee... Gelukkig dat er geen controles meer zijn aan de grens. Mochten ze onze valiezen controleren, ze zouden denken dat we nog een paar vluchtelingen verstopt hebben... We hebben bagage mee voor 10 man.

SASKIA : *(lacht het weg)* Wat denken jullie, gaan we een spelletje spelen?

EVA : Ma, we zijn wel geen tien jaar meer, hé.

THOMAS : Welk spel bedoelt ge?

SASKIA : Ik ken nog een leuk spelletje van vroeger. We kijken naar de nummerplaten van de auto's. We gaan het alfabet af en de eerste die een nummerplaat ziet met

de letter erin roept de letter.

(Thomas begint te zoeken)

Wie de meeste letters van het alfabet gevonden heeft is gewonnen.

THOMAS : Ja. Ik heb de “A” al gevonden.

SASKIA : “B”, daar die rode auto.

EVA : *(minst enthousiast)* “C”

4. WAGEN 3: De match van het jaar

KENNY : En Joost? Zijt ge er klaar voor?

JOOST : *(ongeïnteresseerd op zijn smartphone kijkend)* Ja ja.

KENNY : Ja ja? Dat is wel dé match van ’t jaar, hé. Als we vanavond niet winnen, dan mogen we het vergeten...

JOOST : Ik weet het, Kenny, maar ’t zal toch niet gemakkelijk worden...

KENNY : Ela, nen echten Buffalo zegt zoiets niet. Ge moet geloven in de ploeg, hé. Zonder ons zijn ze niks. Den twaalfde man. En Standard is toch een haalbare kaart

JOOST : Ik hoop dat ze niet te veel kaarten halen... of ’t zal weer schoon zijn...

KENNY : Ja, da’s waar. Maar allez, we kunnen ze zeker kloppen vanavond.

JOOST : Kloppen? *(steekt gsm weg)* Ja, gij kunt ze zeker kloppen... hou u vanavond maar wat rustig, hé. Ik zou graag nog thuis geraken...

KENNY : Zeg, waar zit Jochen eigenlijk?

JOOST : Ik weet het niet. Hij belde mij vandaag nog dat hij niet kon komen vanavond.

KENNY : Jochen, die niet naar dé match van ’t jaar kan gaan? Allez kom, wat is er nu belangrijker dan dat?

JOOST : Ik weet het niet. Hij wou het precies niet zeggen. Ik heb het hem gevraagd, meerdere keren zelfs. Maar iedere keer ontweek hij die vraag. Dat is hier trouwens Gert. Ik heb hem in de plaats meegenomen. ’t Zou zonde zijn van de goeie plaats, hé.

KENNY : *(knikt maar half geïnteresseerd in de achteruitkijkspiegel naar Gert)* Ik ga

Jochen toch nog ne keer bellen. Dat is niet normaal...

5. WAGEN 1: Lachen

MAGDA : ... en op het moment dat ze dat zegt komt Katrien terug van het toilet. Haha, ze kon er niet mee lachen.

MARC : *(late reactie)* ...Ah ja?

MAGDA : Allez, vindt ge dat nu niet grappig?

MARC : Ja ja.

MAGDA : En waarom lacht ge dan niet? Dat is altijd hetzelfde, he. Als ik eens iets grappigs vertel moet gij nooit lachen. Gij vindt mij gewoon niet grappig.

MARC : Maar jawel.

MAGDA : Awel, waarom lacht ge dan niet? De saaiste kameel ter wereld zou nog eerder lachen dan gij.

MARC : *(lacht droogjes)* Hehehe...

MAGDA : Moet gij daar nu mee lachen? Dat was niet eens grappig. Gij hé, gij lacht alleen maar uit beleefdheid. Omdat ge denkt dat ge moet lachen van mij. Ge zou beter wat assertiever zijn. Als ge het grappig vindt moet ge lachen en als ge het niet grappig vindt, dan moet ge niet lachen van mij, hé. Hebt ge het begrepen?

MARC : Ja...

MAGDA : Kijk, dat is wat ik nu net bedoel, hé. Ge moet mij ook niet altijd gelijk geven, hé. Ge moet voor uw eigen mening uitkomen. Ge moet daarvoor al zo oud zijn... Gaat ge daar eens op letten?

MARC : Ja... Allez, nee?

MAGDA : Ge kunt zien dat ge straks wat normaal doet, hé. Wat moet die jongen anders niet denken van u... Ik zou niet willen dat ons An haar eerste relatie al fout loopt door hare vriend voor te stellen aan zijn schoonvader.

MARC : *(verschiet)* Schoonvader?

MAGDA : Ja Marc, het zal er sneller zijn dan ge denkt.

MARC : Ze zijn toch nog maar één maand samen...

MAGDA : En gij denkt dat? Volgens mij zijn die al veel langer samen. Hoe waren we

zelf vroeger? Wij waren toch ook al bijna een jaar samen voor dat we er iets van gezegd hebben tegen ons ouders.

MARC : Ja, omdat gij dat niet durfde te zeggen tegen uw moeder.

MAGDA : Gij waart wel 12 jaar ouder dan ik, hé.

MARC : Nu nog altijd, toch?

MAGDA : Ge weet zelf goed genoeg wat voor een moeilijke mijn moeder was, hé. Zelfs na dat jaar wachten, had ze me bijna uit huis gegooid. “Ne vent die 12 jaar ouder is, da kan niet serieus zijn. Dat is gedoemd om te mislukken.”. En zie ons hier nu zitten... Op weg naar het lief van ons eigen dochter.

(Marc knikt glimlachend.)

(komt plots tot een inzicht) Zou ons An mij ook een moeilijke moeder vinden?

(Marc kijkt niet ontkennend.)

Zou ze daarom zolang gewacht hebben om het ons te zeggen? Misschien zijn ze wel al een paar jaar samen? En wilden ze het eigenlijk zelfs helemaal niet zeggen? Ik heb het al altijd raar gevonden, dat ons An zo lang geen lief had. Marc, we mogen die jongen vanavond niet afstoten, hé. We moeten hem aanvaarden zoals hij is.

MARC : Euh, ja...

MAGDA : Ja, maar serieus, hé. Want straks wil ons An mij niks meer zeggen...

6. WAGEN 2: Reisbundel

SASKIA : Zeg papa, moet gij niet meedoen?

THOMAS : De “I” achter ons.

PAUL : Ik ben aan het rijden, schat.

SASKIA : Wel, dan moet ge toch op uw baan letten, er zijn genoeg auto’s voor u.

PAUL : *(al lachend)* Daar de “Z” voor ons. Is het spel dan nu gedaan?

THOMAS : We zaten wel nog maar aan de “I”, hé.

PAUL : *(gespeeld verbaasd)* Ah ja? Ik dacht nu zo dat we bij de “Z” zaten... *(knipoog naar Saskia)*

(Eva is aan het sms 'en.)

THOMAS : Ah kijk, daar de “J”.

SASKIA : Waar?

THOMAS : *(plagend)* Daar, op Eva haar gsm.

PAUL : *(merkt Eva's sms 'en op)* Zeg, gij zijt toch niet van plan om de ganse reis met dat spel bezig te zijn, hé? Daarvoor betalen wij uw reis niet, hé. Trouwens, in het buitenland kost dat veel te veel geld.

EVA : Pa, dat zit in mijnen bundel inbegrepen.

(Thomas geniet van de ruzie tussen Paul en Eva.)

PAUL : Bundel, ja ja,... In onze reisbundel, daar zijn alleen de lachende gezichten inbegrepen, de lange gezichten waren een optie, dus laat die maar thuis.

EVA : Ge hadt mij beter thuis gelaten...

PAUL : Die discussie gaan we niet weer oprakelen, hé. Ge moet niet denken omdat ge achttien jaar zijt, dat ge daarom alles moogt. Zolang ge nog thuis woont, hebt ge u naar ons te schikken. Bij ons op reis krijgt ge tenminste nog een beetje cultuur mee. De enige cultuur die jullie nog kent zijn van die festivals met van die tjingel-tjangel-muziek. De cultuur die ge daar in Spanje gaat zien, dat ziet ge niet op uwen ... wat is 't daar... Puistenpop.

EVA : Pukkelpop.

PAUL : Ge zou beter een voorbeeld nemen aan uw broer. Die is tenminste content dat hij op reis mag.

EVA : Niemand van mijn jaar gaat nog met zijn ouders op reis.

PAUL : Omdat niet iedereen het geluk heeft om met zijn ouders op reis te mogen gaan. En dan nog GRATIS.

EVA : Pa, ze WILLEN niet mee.

PAUL : Ha. Ja, ze zullen het u niet allemaal vertellen, hoor. *(kijkt in de spiegel naar*

Eva) En leg nu die gsm weg. Geniet maar wat van het uitzicht.

SASKIA : Schat, we zijn nog maar tien minuten ver en we rijden op de autostrade, zoveel valt er nog niet te zien, hé...

PAUL : Tututut, 't is 't principe dat telt. We zijn vertrokken op reis en dan genieten we van het uitzicht.

EVA : De akoestische platen van de E40, wauw.

THOMAS : Ik weet misschien wel waarom Eva haar gsm interessanter vindt...

EVA : *(kort en kwaad)* SSHT.

PAUL : Ah, en waarom dan wel?

(Eva doet een gebaar naar Thomas dat hij moet zwijgen of ze 'vermoordt' hem. Er ontstaat een machtsspelletje tussen Eva en Thomas. Op het ogenblik dat Thomas wil beginnen vertellen geeft Eva hem een stevige stamp.)

THOMAS : Aaaah.

(Thomas geeft een stamp terug en ze beginnen beiden te vechten.)

SASKIA : Allez, 't is genoeg, hé. We gaan niet heel de reis ruziemaken, hé. Kom, we zullen een ander spelletje spelen. We zwaaien naar de andere mensen in de auto's en als ze terug zwaaien krijgt ge een punt.

(Eva zucht.)

7. WAGEN 3: Trommelaar

(Joost is met een grote glimlach bezig met zijn gsm. We horen de voicemail van Jochen door de car-kit van de wagen: "Jow, Jochen hier, ik kan nu niet oppakken, spreek maar iets in als het dringend is. TUUT")

KENNY : *(tegen de car-kit)* Zeg Jochen. Wat is dat met u? Jos zegt hier net dat gij niet kunt komen vanavond? Wat is er nu nog belangrijker dan de match? Ge moogt

dat wel eens keer uitleggen, hé. Bel mij eens terug. Yooow. *(hangt op. tegen Joost)* Ben eens benieuwd... *(kijkt door de spiegel naar Gert)* En Gert, ziet ge 't een beetje zitten?

GERT : Ja ja.

KENNY : Ge kent toch wat van voetbal, hé?

JOOST : *(probeert hem wat te temperen)* Kenny.

GERT : Joajoa.

KENNY : Ja Jos. Ge weet dat ik daar niet tegen kan, hé. Zo van die mensen die naast u staan en geen vin verroeren. Ofwel komt ge voor de voetbal en laat ge u horen, ofwel blijft ge beter thuis.

JOOST : Ge moet u geen zorgen maken. Gert is een doorwinterde voetbalkenner, hé Gert. *(knipoogt naar Gert)*

GERT : *(ongemakkelijk)* Ja ja.

JOOST : Ge hebt toch uw voetbaltruitje bij, hé? Want we zitten tussen de spionkoppen.

GERT : *(Fier)* Ja ja.

KENNY : Pas op. Wij zijn niet zomaar spionkoppen. Wij zijn zowat de aanvoerders van de spionkoppen. Joost is trommelaar en ik bedien de megafoon.

JOOST : *(roept door de megafoon)* Zonder ons, gene ambiance.

KENNY : Niet alleen dat. Met die megafoon in mijn hand, ben ik zo een beetje gelijk den dirigent van een orkest. Zonder ons, geen ritme, geen samenzang, geen motivatie en uiteindelijk geen winst. Het zou er nogal op trekken, moest iedereen daar zijn eigen lied staan zingen... Mijnen megafoon, die stuwt de hele massa vooruit. Zonder ons gene voetbal.

JOOST : *(een beetje sarcastisch)* Ja Kenny, gij zijt écht onmisbaar, hé.

KENNY : *(naïef)* Ewel, ik ben blij dat ge dat zegt. Maar 't is de waarheid.

JOOST : Gert, ge moet weten dat Kenny de grootsten supporter is van de Buffalo's die Gent ooit gekend heeft. Ge gaat dat zien. Iedereen in het stadion zal hem kennen. Vooral de security...

KENNY : Ja Jos, lach maar. Dat kan ne keer gebeuren dat ik uit mijn dak ga. Maar dat hoort er bij, hé. Alleen begrijpen die security en de flikken dat niet... Als ik nu voor de lol op enen zijn muil klopt en die klopt terug... Wat is dan het probleem? Als wij zo overeenkomen... waarom moet die politie daar dan altijd

tussenkomen? Laat ons toch gewoon ne keer doen.

JOOST : Ja, ik weet dat ge uw frustraties wilt kwijt geraken, maar als ze niet tussenkomen, komt het meestal niet goed, hé... Dan mag ik u weer gaan ophalen in de kliniek...

KENNY : Maar dat is ook ne vorm van sport, hé. Dat is een soort verlenging van de wedstrijd. Ge hebt de match in het stadion... En wij spelen dan een herkansing buiten het stadion.... En bij iedere sport hebt ge winnaars en verliezers. En ja, bij onze sport belanden de verliezers meestal in de kliniek...

JOOST : Ah ja, en de winnaars in den bak, zeker? Luistert, het kan mij niet schelen hoeveel ge nog wilt “sporten” na de wedstrijd, maar hou er rekening mee dat gij onze chauffeur zijt en dat wij nog thuis moeten geraken, hé. Of anders zal ik nog met uwen auto moeten terugkeren...

KENNY : Ey nee, da mag niet. Dat is den auto van mijne papa. Hij vermoordt mij als ik iemand anders er mee laat rijden.

JOOST : Dat kan ik geloven...

KENNY : Wat?

JOOST : Dat hij u zou vermoorden...

8. WAGEN 1: Frietjes

MAGDA : Zeg Marc, Ge zijt toch zeker dat dat met eten is, hé? Want ik heb al van vanmiddag niks meer gegeten...

MARC : Ja, ik ook niet ... Stond dat niet op die uitnodiging?

MAGDA : *(Neemt de uitnodiging uit haar handtas.)* Ah ja, 't is juist. Hier staat het. Het is te hopen dat het wat in orde zal zijn, hé. Maar ja, dat zal wel zeker? Uw schoonouders voor den eerste keer ontmoeten, dat gebeurt niet elken dag, hé.

(Magda haar gsm rinkelt. Ze neemt hem uit haar handtas.)

Ah, kijk, ze belt net. *(sukkelt met de swipefunctie van de smartphone)* Die gsm's hé... *(slaat eindelijk in het opnemen)* Dag An... Ja ja we zijn onderweg. We zijn wel wat later vertrokken. Want ja, uw vader, die wou nog naar toilet

net op het moment dat we moesten vertrekken. En ge weet hoe lang dat dat kan duren, hé. Maar allez, we zijn op komst.... *(iets minder enthousiast)* Wat zegt ge? ... Niet veel tijd gehad? ... Ah, ge zijt niet meer naar de winkel geraakt... Oh, maar ge moet daar niet mee inzitten. Ik zei hier net nog tegen u pa: “ik hoop dat ze daar niet te veel werk ingestoken heeft. ’t Is niet de koning die komt, hé.” haha *(lacht geforceerd)*... Maar ja natuurlijk, een klein hapke is meer dan genoeg. We komen vooral om uw liefke te zien, hé... Ah, Carlos gaat later zijn? ... Ah ja, maar als die moet overwerken, dan is dat zo, hé... Ja, ’t is goed. We zien u straks. Ja... Salut. Ah ja, An wacht. Zeg, wij hebben nu wel niks mee als attentie. Ja, ik wist niet goed wat ik zou moeten meenemen. Want ja, ik ken uw liefke ook nog niet, hé. En ik had nog gedacht aan een fles wijn. Maar ja, dan dacht ik: Stel dat hij nu geen wijn zou lusten, dan is hij daar ook niks mee. En dan moet gij die wijn uitdrinken, maar die cadeau is niet voor u, maar voor hem, hé. ... Ah ja, oké. Maar ik vond dat nu zo onbeleefd om met lege handen toe te komen... Niet erg? Ah, oké ... Ah ja, doe maar verder, salut. Jaaaa... Daaaag... Jaaa *(blijft nog even luisteren)* Zijt ge daar nog? *(blijft nog luisteren en legt dan neer. Tegen Marc)* Ze heeft toegelegd.

MARC : *(voorzichtig)* Dus euhm... geen eten vanavond?

MAGDA : *(vliegt uit)* Ja zeg, Marc. Ge moet daar niet over zagen, hé. Ons An weet al niet waar haar hoofd staat. Ze is op van de stress en heeft het ‘k weet niet hoe druk. En het enige waar gij aan denkt is uw maag.

MARC : Nee, maar anders gaan we nog ergens frietjes eten?

MAGDA : En dan een half uur te laat komen zeker?

MARC : Maar Carlos gaat toch ook later zijn?

MAGDA : En dan moeten wij ook maar te laat komen? Nee Marc, afspraak is afspraak. En ge moet niet te veel op Carlos zijn kap zitten, hé. Dat zijn jonge mensen en die moeten veel werken. Dat is niet meer gelijk vroeger. Om 4 uur gedaan en de voeten onder tafel en het vrouwke zal wel koken ... Tegenwoordig gaan ze allemaal met twee werken. En de man, die moet ook koken.

MARC : Als hij niet later thuis is...

MAGDA : *(Gaat gewoon verder)* En gij, die al op pensioen zijt, met tijd in overvloed, zou dan een beetje te laat komen... Ge moest u schamen. En daarbij, ik kan An

misschien nog wat helpen met de hapjes. Ze zal dat zeker appreciëren.

MARC : *(mompelt)* Of misschien juist niet...

MAGDA : Wat?

MARC : Niks, niks... Maar zeg, we kunnen anders langs de frituur passeren en de frietjes meenemen naar An?

MAGDA : Maar allez, meent ge dat nu? We kunnen daar toch niet toekomen met een pak frieten? We zullen ne schonen indruk maken op Carlos.

MARC : Ik dacht dat hij op ons indruk moest maken? Maar misschien moeten zij ook nog eten? Dan kunnen we er ook meenemen voor hen?

MAGDA : Marc, zet het uit uw hoofd. Geen frieten vanavond. Ge zult niet doodgaan van enen avond niet te eten, hé.

MARC : Maar gij zei toch dat ge honger had?

MAGDA : Nee, ik zei dat ik sinds vanmiddag niets meer gegeten heb... Maar om nu te zeggen dat ik “honger” heb... ’t Is bijna 7u, zet de radio eens aan. ’t Zal ’t nieuws zijn.

(Marc zet de radio aan. We horen het einde van een liedje.)

Is dat Radio 2?

MARC : Nee, Radio 1.

MAGDA : Allez, zet het eens op Radio 2.

MARC : Is dat niet hetzelfde nieuws?

MAGDA : Marc, niet moeilijk doen, hé. We luisteren altijd naar Radio 2.

(Marc verzet de radio op radio 2. Lied: “Wonderful Tonight - Eric Clapton”)

Oh, luistert. Onzen openingsdans. Zet dat eens wat luider. Dat draaien ze niet op Radio 1. Goh mannekes toch, dat dat al 32 jaar geleden is, dat is toch niet te geloven, hé. *(bekijkt Marc zijn grijze haren)* Alhoewel...

MARC : Zeg, maar dat is toch onzen openingsdans niet? Onzen openingsdans was “When a Man Loves A Woman”. Dit was het tweede lied. Daarop heb ik met uw moeder moeten dansen...